

ЗЕМЛЕДЕЛСКИ ГЛАС

Орган на сдружени земеделци от Варненски окръг.

Урежда редакционен съвет.

АБОНАМЕНТ: полугодишен 50 лева
един брой 1 лев

Адрес
Площад Мусала
Земледелски дом.

ОБЯВЛЕНИЯ: официални по 1.40 лв. кв. см.
пристав. по 0.90 лв. на дума.

Провадийски синдикат „общ подем“.

Под горното заглавие някой си „селски кооператор“ от провадийски околия излиза в „широкосоциалистическия“ в. „Епоха“, брой 81 от 29 септември т. г. и започва:

„Земеделски синдикат „Общ. Подем“, който групирал всички селски кооперации от околната и до сега стои неутрален от кооперациите на землед. съюз, въпреки борбата за присъединяването му към дружбаташкия съюз, борба водена и от известния Ив. Велчев, секретар на землед. съюз в София, а сега аргосан, запази своята неутралност, а това въбсе жалните за гешевци и разсичници на народните магазини и арсенали.“

След като „селският кооператор“ признава:

„Може в синдиката да има някои недъзи, може между някои служанци да има роднинство“ и след като провадийския Семо Христов и Драган Митев за „отлични кооператори“, които пак щели да бъдат изгонени от синдиката от пробуждащите се кооперации се провиква:

„Добре, изхвърлете ги и наместо Велчевци, Д-р Куневци и преусиявайте, кооператорите трябва да извикат „долу ръцете на всички, които несаат да посегнат на доброто начинание.“

Така говори „селският кооператор“ от колоните на широкосоциалистическия вестник „Епоха“ и налага горещ апел към всички кооператори от провадийска околия, да скупят ръцете на ония, които дагат глас против задумниците на паразитите на земеделския кооперативизъм, на ония, които посягат да пречистят земеделските кооперации и синдикати от ожиките, като „селски кооператор.“

А какво е истинското положение на провадийския районен синдикат „Общ. Подем“, „селският кооператор“ не казва, понеже е гузен.

Синдиката обединява повече от 45 земеделски кооперации, членове на които са изключително сдружени земеделци, с изключение на няколко лица от жителите на селата, които не са сдружени земеделци, но които не са и кооператори, както е с селата: Неново, Черковна,

Равна, Кривие, Муратеоф, Фетейкой, Комарево, Асзбейлай, Градинарово, Кариядж, Антаразак, Невша, Манастир, Добриня, Бейлий, Венчан, Дереккой и пр. Но благодарение на това, че на чело на кооперациите са заставали, като председатели, или кас-делов, опартизанени учители и попове, които „под формата на неутрален кооперативизъм“, заблуждават сдружените земеделци и ги карат да се отърват от собствените си идеи, рожба на 23 годишна непрекъсната дейност. Те изпълняват ролята на ония жена бездетница (келерачки), които след като са били свидетелки на невообразимите родилни болки при раждане на детето, при което обстоителство живота на майката родилка е в пълна опасност, разглеждайки новороденото дете с присмехи и ирония се обръщат към майката родилка и бащата с думите: „Ух!.. какво лошо дете о... колко му е удължена глътката, как му са крили краката и пр.“ а скривната майка току що претърпала невообразимите родилни болки, гледа мило своята рожба, приръща а близко до сърцето си и насмелени от болка очи отговаря на злобната и коравосърдечна присмехулка: „Роля си по-хубаво, ако можеш!“

Така отговарят истинските майки, които са расли с рожбата си, която рожба е плат от тихната плаж и кръв от кръвта им. Но как отговарят сдружените земеделци от провадийска околия, когато заинтересувани хора, опартизанени до гуша, кръвни тяхни врагове, хулят тяхната 23 годишна рожба — земеделският кооперативизъм. Вместо да ги отритнат и смачкат, те отиват да ги въздигат, като им празнуват юбилей и пр.

Сложим си думите на „отличния“ кооператор, Семо Христов, казани ми в „Славянска Весна“ в София на конреса на общия съюз миналата година, в присъствието на членовете от управителния съвет на синд. „Общ. Подем“ Драган Митев и Христов от село Девня, провадийско, когато му зададох въпроса: „Защо приехте Киро Василев в синдиката, когато мало и голямо знае, че той от личността си за голяма богатство,

провали идеята за земеделски кооперативизъм в провадийска околия, чрез „Клона Народен Магазин“, на който той бе управител? На този въпрос Семо Христов тържествено ми отговори: „Като вземахме Киро Василев в синдиката, ние вземахме цялата провадийска околия, защото той е председател на провад. окол. землед. дружба.“

С болка на сърдце му заявих: значи Киро Василев, околийски председател на провад. сдружение на околия, продаде економическата политика на провад. околия, която политика е рожба на 23 годишна непрекъсната и упорита борба на Вългар. Землед. Народ. Съюз и с която са захармени 90% от земеделците от провад. околия на вас за 2 — 3 хиляди лева месечна заплата, която сте му предвидели, като началник на вътрешния отдел при синдиката?!

Ще видим!... бе последната ми дума на „кооператорите“ Семо Христов, Драган Митев и Христов, по вина на които Василев е бил приет в синдиката „общ подем“.

След това самопризнание на Семо Христов аз желал кооператорите делегати на извънредното синдикално събрание на 8 август 1922 год. и следующето редовно събрание състояло се в основното у-ще „Св. Климент“ да преденат поведението на Киро Василев и сами си теглят заключението.

Аз съм уверен, че днес, когато Киро Василев е изгонен от синдиката „общ подем“ заради „отличните си кооператорски дарби“ на 22 октомври т. г. на извънредното синдикално събрание ще се яви и лъвски ще се бори против своите доверчашки покровители, търговци на земеделския кооперативизъм, защото не са му се отплатили, заради услугите, които им е напразил той, т. о. заради предателството и подлостта, което извършил спрямо 11 хиляди сдружени земеделци от провадийската околия.

И не бива да се сърди министър Ал. Радулов, чрез статията си в в. „Земл. Знаме“ брой 11 от 30 IX м. г., нито пак Д-р Ил. Караджов идеолога на земеделския кооперативизъм, чрез статията си в в. „Земл. Знаме“ брой 100 от 27 август и в „Земеделец“ брой 50 от 30 септември 1922 год., че Ив. Вел-

чев и Вълчо Нидялков са разкопниците, че те са рушителите на земеделския кооперативизъм в провадийска околия, когато се намират сред редовете на сдружените земеделци, като Киро Василев, който за паница леца продава земеделския кооперативизъм в ръцете на най-кръвните душмани на сдружените земеделци, какъвто е Понко Харбов и др., золумите на които помнят всички по стари сдружени земеделци през 1911 год. и др., когато из редовете на сдружените земеделци излезе един юда, какъвто е Тодор Ноев, който на 8 август 1920 год. пред делегатите на кооперациите на общото синдикално събрание, в желанието си да провали предложението ми за присъединяването на синдиката „Общ подем“ към „Землед. Банка — синдикална централа“ заяви публично в най-разгорещо състояние:

„Съюзната банка е гешевтарска банка, тя е банка на Райко Даскалов, който има в нея (170) слових сто и седемдесет милиона лева. Никога синдиката „Общ. Подем“ не бива да става член на тази гешевтарска банка.“

Речта на авренският „отличен кооператор“ Тодор Ноев беше прекъсвана на няколко пъти от „отличните“ кооператори: радикали, цанковисти, широки социалисти и стамболовисти и от някои ялмжи сдружени земеделци, като Тодор Попов делегат на Равненската кооперация, Вълчо Даскалов делегат на фетейкойската кооперация и др., у които реч отекваше мръсните души на числящите се към кървавите блокови „отлични“ кооператори.

След речта на Тодор Ноев, моето предложение бе дадено на гласуване и то пропадна, защото против него гласуваха всички кръвни противници на землед. кооперативизъм, включително и делегата на бейлийската кооперация Петр Стефанов, на кривненската кооперация Юрдан Иванов и др.

Аз не желая да говоря за фалшивите градове, с които се е ограбвало по един най-подъл начин производителното земеделско население, там имат думата кооператорите. Не желая да говоря за търговските вагони боб на тугузовци, авренски, Пр. Николовци и др., които вагони беа изнесени чрез пров. синдикат „Общ Подем“ за сметка на търговците, срещу комисионното 3 ст.

